

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

ОРІЄНТОВНІ НАПРЯМКИ МАГІСТЕРСЬКИХ РОБІТ

для слухачів спеціальностей «Державне управління», «Місьцеве самоврядування» і «Публічне управління та адміністрування»

ОДЕСА – 2016

Рекомендовано до друку науково-методичною радою Одеського регіонального інституту державного управління НАДУ при Президентіві України, протокол № 1 від 22 вересня 2016 р.

Орієнтовні напрямки магістерських робіт для слухачів спеціальностей «Державне управління», «Місьцеве самоврядування» і «Публічне управління та адміністрування». – Одеса: ОРІДУ НАДУ при Президентіві України, 2016. - 42 с.

Мета видання - надати допомогу слухачам у визначенні напрямків магістерських досліджень.

© ОРІДУ НАДУ
при Президентіві України, 2016 р.

ЗМІСТ

1.	Загальні вимоги до обрання напрямків та проведення магістерського дослідження	4
2.	Напрямки магістерських робіт із спеціальностей «Державне управління», «Місьцеве самоврядування», «Публічне управління та адміністрування»	9
2.1.	Кафедра державного управління і місцевого самоврядування	9
2.2.	Кафедра економічної та фінансової політики	14
2.3.	Кафедра філософських та соціально-політичних наук Спеціалізація «Управління охороною здоров'я»	17 20
2.4.	Кафедра права і законотворчого процесу	24
2.5.	Кафедра європейської інтеграції	29
2.6.	Кафедра інформаційних технологій та систем управління	37
2.7.	Кафедра української та іноземних мов	39
2.8.	Кафедра регіональної політики та публічного адміністрування	40

1. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ОБРАННЯ НАПРЯМКІВ ТА ПРОВЕДЕННЯ МАГІСТЕРСЬКОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Магістерська робота є самостійною кваліфікаційною працею випускника магістратури, яка носить практико-орієнтований та науково-дослідницький характер.

Кожне дослідження, у тому числі й магістерська робота, від творчого задуму до остаточного оформлення наукової праці має неповторну специфіку. Однак усі вони наділені загальними особливостями, які охоплюють універсальні послідовні процеси (етапи):

1. Вибір напрямку (теми), обґрунтування його актуальності і визначення рівня розробленості; вибір об'єкта, предмета, окреслення мети і завдань дослідження.

2. Накопичення необхідної наукової інформації, пошук, вивчення й аналіз літературних та інших джерел з теми дослідження.

3. Відпрацювання теоретичних передумов дослідження, визначення наукового завдання.

4. Вибір методів дослідження, які є інструментами здобуття фактичного матеріалу, необхідною умовою досягнення поставленої мети.

5. Обробка й аналіз результатів експериментального дослідження.

6. Написання тексту роботи, оформлення вступу, висновків, опис використаних джерел та створення додатків.

7. Підготовка до захисту та захист магістерської роботи.

Під час обрання слухачем напрямку магістерського дослідження необхідно враховувати те, що:

- ✓ тематика магістерських робіт слухачів спеціальностей «Державне управління» повинна бути актуальною, за своїм змістом відповідати сучасному стану і перспективам розвитку публічного управління, спрямована на вирішення актуальних завдань державного управління, бути безпосередньо пов'язана з місцем майбутньої професійної діяльності випускників;
- ✓ напрямки магістерських робіт оновлюються щорічно кафедрами до 20 червня поточного року та надаються до навчально-методичного відділу в дводенний термін. Загальна кількість орієнтовних напрямків повинна бути не меншою, ніж кількість слухачів відповідної спеціалізації. Збірник орієнтовних напрямків магістерських робіт готується до 10 жовтня поточного року та надається в деканати, на кафедри, слухацькі групи всіх форм навчання, в електронну бібліотеку та розміщується в серверній папці № 14;
- ✓ тематика магістерських робіт може бути рекомендована Адміністрацією Президента України, Секретаріатом Кабінету Міністрів України, центральними та регіональними органами

виконавчої влади, місцевого самоврядування, громадськими організаціями, а також підприємствами, установами та організаціями, які направили слухачів на навчання;

- ✓ слухачеві надається право запропонувати тему, яка відповідає його науковим та практичним інтересам, життєвому досвіду. Вибір теми слухачів заочної, заочно-дистанційної та вечірньої форм навчання визначається характером на даний час існуючої або перспективної роботи. Важливим аргументом на користь вибору теми є досвід минулої роботи слухача, його творчий інтерес;
- ✓ практичним результатом підготовки магістерської роботи є розробка і обґрунтування проектів документів з розв'язанням конкретних проблем державного управління. Це можуть бути проекти: концепцій, законів України, пропозицій щодо внесення змін і доповнень до них, Указів Президента України, постанов або розпоряджень Кабінету Міністрів України, наказів керівника органу виконавчої влади тощо. Висновки, рекомендації, концепції, якими завершуються магістерські роботи, повинні виконуватися з дотриманням вимог законотворчих і нормативних технологій, що обумовлює їх впровадження в практику діяльності державних органів.

Напрямок (тема) роботи затверджується наказом директора інституту та повинна відображати проблеми історії, розвитку та сучасного стану державного управління (місцевого самоврядування); питання державного регулювання економіки; перспективи розвитку інституту державної служби (служби в органах місцевого самоврядування) і т.п. Вдало і обґрунтовано обрана тема значною мірою визначає доцільність і результативність усього дослідження.

Теми і проблеми досліджень зумовлені потребами розвитку суспільства. Часто вони пов'язані з необхідністю усунення певних протиріччя у житті суспільства. Тому для вибору теми магістерської роботи такі протиріччя аналізують за літературою, практичним досвідом і в загальних рисах передбачають майбутні результати дослідження. Мотивом вибору теми дослідження можуть бути необхідні для розв'язання проблеми досвід, творчий потенціал випускника магістратури. При цьому необхідно враховувати і наявність потрібної для майбутнього дослідження матеріальної бази, відповідних технічних засобів тощо.

Орієнтовний перелік напрямків магістерських досліджень наведено нижче у розрізі тем, поданих кафедрами.

Розпочинають дослідження із ознайомлення зі станом проблеми. Для цього слухач магістратури ретельно аналізує доступні законодавчі й нормативні документи, вивчає літературні джерела, статистичні матеріали. Для виявлення джерел та посібників необхідно звернутись до спеціальних довідково-бібліографічних, реферативних та інших інформативних видань. Результатом такої роботи повинен стати бібліографічний перелік

опрацьованих літературних джерел, нотатки використаних матеріалів, конспект чи реферат.

При визначенні об'єкта та предмета дослідження слід пам'ятати, що об'єкт – це матеріальна або ідеальна система, яка підлягає дослідженню (органи влади, підприємства, заклади, організації, інші господарські та організаційні системи). Предметом дослідження виступають властивості, характеристики об'єкта дослідження у вигляді структури системи, закономірностей взаємодії елементів системи, закономірностей розвитку, якості системи тощо.

Після вивчення стану проблеми складають програму (план) дослідження, мета якої полягає в забезпеченні систематичності й послідовності робіт у процесі дослідження. Програма передусім передбачає конкретну методикку дослідження – сукупність і взаємозв'язок дослідницьких способів, методів і прийомів. У ній обґрунтовують вибір теми, розкривають її актуальність і наукову новизну, визначають мету й завдання дослідження, складають календарний план робіт (індивідуальне завдання на виконання магістерської роботи), формулюють гіпотезу дослідження. Обґрунтування теми дослідження має переконувати в актуальності міркувань, на підставі яких обрано проблему, розкривати чинники, які зумовлюють необхідність здійснення аналізу. Ними можуть бути розвиток науки, суспільні потреби, необхідність узагальнення певного досвіду та ін.

Актуальність магістерської роботи залежить від того, наскільки її результати сприятимуть вирішенню конкретних практичних завдань або усуненню протиріч у сфері державного управління чи місцевого самоврядування. Новизна дослідження може полягати у відкритті нових закономірностей, визначенні шляхів їх використання для практичних потреб людини, суспільства.

Мета дослідження здебільшого міститься у формулюванні теми. Як правило, її вбачають у виявленні залежностей між певними факторами, з'ясуванні зв'язків між явищами, встановленні умов усунення недоліків у процесах, розкритті можливостей удосконалення процесів, пізнанні закономірностей і тенденцій розвитку та ін. Мета дослідження конкретизується в його завданнях, які дають уявлення про спрямованість магістерської роботи. Завдання розкривають мету дослідження, і у сукупності повинні бути адекватними їй.

Наявність мети й завдань є передумовою для обґрунтованого вибору методів, засобів дослідження, методів оброблення результатів дослідження, способів, за допомогою яких вони будуть інтерпретовані й відповідно оформлені. Передбачене індивідуальне завдання з виконання магістерської роботи сприяє чіткому розподілу часу на кожний етап дослідження. Відсутність його породжує невизначеність, а нерідко й порушення термінів виконання окремих етапів дослідження, ритмічності всієї роботи, спричинює зниження дослідницьких результатів.

Важливим елементом дослідження є його гіпотеза – можлива (передбачувана) відповідь на питання, яке ставить перед собою дослідник.

Складається вона з передбачуваних зв'язків між досліджуваними фактами. Формулювання гіпотези починається під час роздумів над метою і завданнями дослідження. Аналізуючи стан обраної для дослідження проблеми, дослідник розмірковує над необхідністю з'ясувати передусім актуальніші питання, сформулювати попередні уявлення про зв'язки, які можуть існувати між відомими фактами. Щоб правильно сформулювати гіпотезу, необхідно мати широкий кругозір у сфері, до якої належить досліджувана проблема, добре знати її історичні передумови, теоретичні засади.

Для систематичного накопичення матеріалів застосовують різноманітні методи наукового дослідження. Їх вибір залежить від мети і завдання дослідження. Усі методи повинні бути спрямовані на перевірку переконливості висунутих у гіпотезі передбачень. Слід зазначити, що у науці не існує універсального методу дослідження. Кожен пошуковець обирає найзручніший метод, зважаючи на особливості своєї теми.

Важливу роль у підтвердженні гіпотези відіграє експеримент. Головною метою експерименту може бути виявлення властивостей досліджуваних об'єктів, перевірка справедливості гіпотези і на цій основі всебічне і глибоке вивчення теми наукового дослідження.

Наступною складовою підготовки магістерської роботи є зведення результатів дослідження. На цьому етапі упорядковують, систематизують, перевіряють на достовірність або здійснюють статистичну оцінку зібраних матеріалів. Надалі їм надають зручної для аналізу форми (таблиці, графіки, математичні формули тощо). Зведені результати дослідження можуть виявитися недостатньо достовірними чи статистично значущими. З огляду на це виникає необхідність зібрати додатковий дослідний матеріал, провівши дослідження (спостереження, вимірювання, експеримент тощо) за тих самих умов, що й основні.

Зведені результати дослідження всебічно вивчають й аналізують, приділяючи увагу усвідомленню і встановленню сутності і зв'язків між досліджуваними факторами, процесами, явищами. Визначальними при обробленні результатів дослідження є методи аналізу і синтезу, індукції й дедукції. Окремо їх застосовують тільки під час вивчення поодиноких явищ чи процесів. Для аналізу чисельних результатів, пов'язаних із складними процесами, явищами, використовують їх комбінування. Отримані дані аналізують, порівнюючи з гіпотезою дослідження. Навіть негативні результати дослідження мають свою цінність, тому не слід недооцінювати їхнє значення. У багатьох випадках вони допомагають правильно змінити уявлення дослідника про досліджувані об'єкти, процеси чи явища.

На основі аналізу формулюють висновки та пропозиції. Результативність такої роботи значною мірою залежить від рівня кваліфікації й ерудиції дослідника, його уміння стисло, чітко і зрозуміло розкрити, оцінити все нове і суттєве, що є результатом дослідження, визначити шляхи подальших пошуків.

Дотримання послідовності етапів наукового пошуку забезпечує високий професійний рівень дослідження і ефективність впровадження результатів магістерської роботи. Її написання повинно проходити у процесі постійного консультування з керівником роботи, який призначається наказом директора інституту з числа викладачів та керівників органів державної виконавчої влади (місцевого самоврядування).

Графік підготовки наказів із затвердження напрямків (тем) магістерських робіт на 2016-2017 навчальний рік

Рік та форма навчання	Кінцевий термін подання заяв на кафедру	Затвердження теми та наукового керівника	Термін готовності наказу
<i>Теми магістерських робіт</i>			
3 рік навчання заочна форма, ДУ	30.09 (I потік) 21.10 (II потік)	до 01.11	01.12
3 рік навчання, вечірня форма, ДУ	21.10	до 01.11	01.12
2 рік навчання, денна форма ДУ, МС	21.10	до 01.11	01.12
3 рік навчання заочно-дистанційна форма, ДУ	18.11	до 21.11	01.12
3 рік навчання, заочна форма, УП	28.10	до 11.11	01.12
2 рік навчання, денна форма, УП	28.10	до 11.11	01.12
2 рік навчання, денна форма, МО	28.10	до 11.11	01.12
<i>Напрямки магістерських робіт</i>			
2 рік навчання, заочна форма, ДУ	11.11 (I потік) 02.12 (II потік)	до 09.12	30.12
2 рік навчання, вечірня форма, ДУ	28.10	до 18.11	30.12
1 рік навчання, денна форма ПУА	11.11	до 25.11	30.12
2 рік навчання, заочно-дистанційна форма, ДУ	02.12	до 09.12	30.12
2 рік навчання, заочна форма МС	11.11	25.11	30.12
2 рік навчання, заочна форма, УП	30.03	до 15.04	29.04
1 рік навчання, денна форма, спеціальність «Менеджмент»	01.04.2017	до 15.04	29.04
1 рік навчання, заочна форма, М	13.05.2017	до 27.05	10.06
2 рік навчання, заочна форма, МО	25.03.2017	до 08.04	29.04

2. НАПРЯМКИ МАГІСТЕРСЬКИХ РОБІТ ІЗ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ «ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ», «МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ», «ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ»

2.1. Кафедра державного управління і місцевого самоврядування

1. Зарубіжний досвід публічного управління: адаптація до сучасних вітчизняних реалій.
2. Імплементация Угоди про асоціацію між Україною і Європейським Союзом: проблеми та перспективи.
3. Вітчизняна традиція демократичного врядування та історичні уроки національного державотворення, їх значення на сучасному етапі.
4. Формування та функції державних та самоврядних інститутів у роки незалежності України
5. Нова парадигма публічного адміністрування: значення на сучасному етапі державотворення в Україні
6. Науковий супровід процесу децентралізації на регіональному рівні: функціональний, інституційний та організаційний аспекти.
7. Розвиток системи підготовки кадрів за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування» у контексті децентралізації і запровадження нової моделі територіальної організації влади.
8. Місце адміністративної реформи в системі інституційних перетворень відповідно до Стратегії сталого розвитку «Україна-2020».
9. Трансформація вертикальних і горизонтальних зв'язків у системі публічної влади в контексті процесів децентралізації влади і деконцентрації управлінських функцій.
10. Дієвість державно-управлінського впливу у різних сферах суспільного життя сучасного українського суспільства (на вибір слухача)
11. Механізми впровадження міжнародних стандартів муніципального управління в систему місцевого самоврядування України;
12. Трансформація мережі взаємодій органів місцевого самоврядування та органів державного управління в процесі реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні
13. Організаційно - правові засади добровільного об'єднання суміжних територіальних громад
14. Механізми утворення центрів об'єднаних громад та їх вплив на адміністративно – територіальний устрій України
15. Централізація і децентралізація в державному управлінні України

16. Децентралізація та ефективне місцеве самоврядування в Україні
17. Сутність та особливості процесів децентралізації органів влади в Україні
18. Механізми реалізації закордонного досвіду публічного управління на територіальному рівні в практику роботи органів місцевого самоврядування України
19. Регламентація взаємодії органів місцевого самоврядування з органами виконавчої влади в умовах реформування системи державного управління в Україні.
20. Форми та сфери співробітництва територіальних громад у вирішенні проблем місцевого значення.
21. «GOVERNMENT RELATIONS» як технологія налагодження комунікації між органами публічної влади та бізнес-структурами
22. Державна регіональна політика як механізм державного управління регіональним розвитком
23. Форми та шляхи розвитку міжрегіонального співробітництва
24. Формування національної управлінської еліти в Україні.
25. Представництво інтересів в публічному управлінні: світовий досвід і сучасна вітчизняна практика.
26. Критерії та система показників ефективності діяльності органів виконавчої влади (центральної або місцевих) і посадових осіб.
27. Забезпечення прозорості та підконтрольності діяльності органів виконавчої влади й органів місцевого самоврядування.
28. Вплив філософської культури на стиль управлінської діяльності: аксіологічні та етичні аспекти.
29. Механізми взаємодії органів виконавчої влади, місцевого самоврядування й етнічної самоорганізації в процесі реалізації Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» .
30. Участь громадськості у процесах формування та реалізації державної політики.
31. Розмежування політичних і адміністративних посад. Департизація і професіоналізація апарату органів публічної влади.
32. Етнонаціональна обумовленість політичної та адміністративної реформ: регіональний рівень.
33. Досвід і уроки трансформації системи управління суспільним розвитком в Україні на сучасному етапі (на прикладі певного регіону чи сфери життєдіяльності суспільства)
34. Шляхи демократизації публічного управління в контексті становлення громадянського суспільства.

35. Раціоналізація системи надання публічних послуг в умовах впровадження нової моделі територіальної організації влади.
36. Регламенти надання населенню послуг органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.
37. Напрями державно-правового регулювання управлінських послуг юридичним особам і шляхи подолання та запобігання корупції.
38. Надання адміністративних послуг місцевими органами виконавчої влади й органами місцевого самоврядування: проблеми якості послуг.
39. Зарубіжний досвід надання публічних послуг.
40. Реформування місцевих органів виконавчої влади: критерії та технологія оптимізації організаційно-функціональної структури місцевих державних адміністрацій.
41. Організаційно-правові засади нової моделі місцевого самоврядування в Україні.
42. Інститут міського самоврядування на рівні районів міста.
43. Шляхи зміцнення матеріальної та фінансової основи місцевого самоврядування.
44. Відповідальність та контроль у системі місцевого самоврядування.
45. Зарубіжний досвід місцевого самоврядування.
46. Критерії визначення доцільності утворення та чисельності місцевих органів виконавчої влади у контексті адміністративно-територіальної реформи.
47. Територіальна громада як базова одиниця місцевого самоврядування.
48. Органи самоорганізації населення в системі місцевого самоврядування: створення, функціонування та припинення діяльності.
49. Трансформація адміністративно-територіального устрою і її вплив на структурні зміни в системі державного управління.
50. Територіальна організація влади: формування нової моделі.
51. Місцеві державні адміністрації у системі територіальної організації влади.
52. Система супроводу реформи територіального устрою і територіальної організації влади.
53. Територіальні підрозділи центральних органів виконавчої влади, органів прокуратури та суду в контексті нової моделі територіальної організації влади.
54. Удосконалення законодавства та розмежування функцій і повноважень центральних та місцевих органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування.
55. Модель нового територіального устрою регіону (проект).

56. Статут територіальної громади в системі актів місцевого самоврядування
57. Оптимізація організаційних структур місцевих виконавчої влади.
58. Інформаційно-комунікаційні аспекти державно-управлінського процесу в регіоні.
59. Ресурсне забезпечення діяльності місцевих органів державного управління.
60. Державно-управлінське рішення: сучасні підходи до розробки, прийняття й реалізації.
61. Стратегічне управління в органах державної влади: регіональний рівень.
62. Сучасні методи контролю в державному управлінні: адаптація до європейських стандартів.
63. Сучасні технології оптимізації організаційних структур в органах виконавчої влади
64. Управління системою в екстремальній ситуації як актуальна проблема теорії й практики державного управління.
65. Оцінка ефективності роботи управлінського персоналу.
66. Організація взаємодії суб'єктів стратегічного планування на національному рівні управління: проблеми та шляхи їх розв'язання.
67. Роль і місце громадськості у підвищенні ефективності процесів підготовки та реалізації стратегічних планів.
68. Стратегічне планування в органах публічного управління: світовий досвід та його використання в Україні.
69. Організація стратегічного управління в органах публічного управління у контексті реалізації Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020».
70. Шляхи вдосконалення державних механізмів стратегічного управління у контексті децентралізації і запровадження нової моделі територіальної організації влади.
71. Світовий досвід стратегічного планування розвитку держави в контексті забезпечення національної безпеки та можливості використання його в Україні.
72. Шляхи підвищення ефективності стратегічного планування в контексті євроінтеграції.
73. Стратегічне планування місцевого розвитку : виклики українського сьогодення.
74. Методологія стратегічного управління в системі публічного управління влади.
75. Адаптація сучасних методологій управління якістю до умов функціонування органів виконавчої влади.

76. Методологія стратегічного управління в системі виконавчої влади.
77. Адаптація сучасних методологій управління якістю до умов функціонування органів виконавчої влади.
78. Сутність морально-етичних аспектів у публічному управлінні: історичний вимір.
79. Етика публічних службовців у процесі їх взаємодії з громадськістю.
80. Роль елементів етичної інфраструктури в процесі утвердження адміністративної етики публічних службовців.
81. Сутність феномену "адміністративна етика" та основні інструменти її забезпечення.
82. Українські культурні особливості етики державного службовця.
83. Впровадження стандартів адміністративної етики на місцевому та регіональному рівнях: українська практика та європейський досвід.
84. Професійно-етичні кодекси в системі публічної влади.
85. Морально-етичні засади формування інституту публічної служби в Україні.
86. Досвід трансформування етики державних службовців у контексті нової управлінської парадигми: зарубіжний досвід.
87. Шляхи формування професійного етикету державних службовців
88. Етичний кодекс публічного управлінця: проблеми його запровадження в практику.
89. Етична інфраструктура державної служби в Україні: проблеми формування.
90. Психолого-етичні аспекти адміністративно-територіальної реформи в Україні.
91. Публічність і відкритість політики та державної служби як умова їх моральності.
92. Політична воля вищого керівництва як складова етичної інфраструктури державної служби.
93. Роль етичної освіти у професійній соціалізації сучасного державного управлінця.
94. Етичні норми державної служби в сучасній Україні: механізми відповідальності.
95. Соціальний захист державного службовця як важливий аспект формування сучасної етичної інфраструктури державної служби України.
96. Шляхи забезпечення соціальної ефективності діяльності місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

97. Третій сектор і соціальний розвиток територій: механізми співпраці державних і недержавних структур.
98. Програмний підхід до розв'язання соціальних проблем регіону.
99. Реалізація місцевою владою соціально-активної ресурсної стратегії.
100. Соціальне замовлення як механізм міжсекторної взаємодії у розв'язанні пріоритетних соціальних проблем.
101. Соціальна діагностика як основа ефективного державного управління.
102. Розвиток соціальної інфраструктури на селі - пріоритет діяльності органів місцевого самоврядування.
103. Участь органів самоорганізації населення у забезпеченні сталого розвитку населених пунктів.
104. Участь громадськості у здійсненні реформи місцевого самоврядування.
105. Впровадження у життя європейських стандартів місцевої демократії.
106. Добровільне об'єднання як умова створення самодостатніх громад.
107. Сучасні тенденції та особливості державного регулювання соціально-економічного розвитку регіонів в Україні
108. Механізми державної підтримки регіонального розвитку.
109. Екологічна безпека регіону як складова національної безпеки.
110. Організаційні структури державного управління економічним розвитком регіону.
111. Управління розвитком територій об'єднаних громад
112. Застосування інформаційних технологій в процесах прийняття управлінських рішень з питань розвитку територій
113. Моделювання та прогнозування соціально-економічного розвитку на регіональному рівні.
114. Формування інфраструктури аграрного ринку в Україні.
115. Взаємодія органів місцевого самоврядування різних рівнів щодо забезпечення комплексного розвитку сільських територій.
116. Бенчмаркінг територій
117. Управління земельними ресурсами об'єднаних громад
118. Співробітництво громад у вирішенні проблем місцевого значення
119. Розробка та впровадження стратегій маркетингу територій
120. Шляхи реалізації пріоритетів Державної стратегії Україна 2020
121. Місце транскордонного співробітництва в державній регіональній політиці України.
122. Комунікативне забезпечення управління регіональним розвитком.
123. Державна підтримка сільського господарства як метод стимулювання АПК та розвитку аграрного ринку.

124. Взаємодія місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування у вирішенні проблем соціально-економічного розвитку регіону.
125. Наукові методи планування розвитку територій.
126. Місце транскордонного співробітництва в державній регіональній політиці України.
127. Транспортна інфраструктура регіону: механізми формування і розвитку.
128. Роль інформаційно-телекомунікаційної інфраструктури у сталому розвитку регіону.
129. Паливно-енергетичний комплекс України у забезпеченні її безпеки і розвитку.
130. Роль комунікації у забезпеченні соціальної ефективності органів публічної влади.
131. Удосконалення методики рейтингової оцінки регіонів.
132. Реорганізація механізмів тендерних закупівель.
133. Інвестиційна політика регіонального розвитку.

2.2. Кафедра економічної та фінансової політики

1. Аналіз формування трудового потенціалу державних службовців.
2. Економічний механізм регулювання ринку землі.
3. Механізм розвитку державних підприємств в регіоні: практика та шляхи покращення діяльності.
4. Ефективність використання державних коштів у сфері стандартизації.
5. Доходи місцевих бюджетів у сучасних умовах.
6. Роль держави в формуванні інфраструктури ринку землі.
7. Шляхи підвищення трудового потенціалу державних службовців.
8. Державне регулювання зайнятості населення.
9. Державне регулювання інфляційних процесів в Україні.
10. Бюджетна політика в умовах децентралізації.
11. Місцеві фінанси як основа місцевого самоврядування.
12. Доходи місцевих бюджетів як фінансова основа регіону.
13. Державне регулювання банківської сфери в умовах макроекономічної нестабільності.
14. Бюджетна децентралізація: стан та перспективи.
15. Податки як основа формування доходів бюджетів регіону.
16. Використання інформаційних технологій в процесі прийняття управлінських рішень.
17. Прогнозування соціально-економічного розвитку регіону.
18. Моделювання соціально-економічного розвитку регіону.
19. Оцінка стану соціально-економічного розвитку регіону.
20. Ефективність використання коштів місцевих бюджетів.

21. Вимірювання соціальної результативності бюджетної політики регіону.
22. Банківський нагляд як інструмент забезпечення стабільності банківської системи.
23. Засади побудови системи соціальних стандартів у здійсненні бюджетної політики регіону.
24. Фінансове забезпечення діяльності бюджетної установи.
25. Державне управління інвестиційними процесами.
26. Фінансове забезпечення діяльності місцевих органів державного управління.
27. Державне регулювання соціально-економічного розвитку регіонів.
28. Інвестиційна політика регіонального розвитку.
29. Розробка концепції регіонального соціально-економічного розвитку.
30. Роль місцевих органів влади у здійсненні економічної політики регіону.
31. Система комерційного кредитування.
32. Конкурентоспроможність вітчизняної продукції та шляхи її підвищення.
33. Ефективність використання земельних ресурсів.
34. Інноваційна політика та її складові.
35. Ефективність використання рекреаційних ресурсів.
36. Бюджетний контроль ефективності використання бюджетних коштів.
37. Моніторинг та оцінка виконання бюджетних програм.
38. Система стратегічного та середньострокового планування місцевих бюджетів.
39. Функціонування систем пенсійного забезпечення: світовий досвід та вітчизняна практика.
40. Шляхи вдосконалення системи казначейського обслуговування місцевих бюджетів.
41. Функціонування ринку цінних паперів в Україні.
42. Механізм впливу держави на діяльність комерційних банків.

Інші спеціалізації:

1. Державне управління розвитком малого та середнього бізнесу в регіоні.
2. Розробка концепції регіонального соціально-економічного розвитку.
3. Механізми державної підтримки регіонального розвитку.
4. Формування мотиваційного механізму в органах державної влади.
5. Програмно-цільовий метод в державному управлінні.
6. Стратегічне та середньострокове планування в державному управлінні.
7. Особливості формування місцевих та регіональних довго- та середньострокових програм економічного і соціального розвитку.
8. Бюджет як інструмент управління економічним розвитком регіону.
9. Державне управління інвестиційним процесом в умовах ринкових відносин в Україні.
10. Державне управління у галузі енергетики України.
11. Організаційні структури державного управління економічним розвитком регіону.

12. Аналіз сучасного стану системи пенсійного забезпечення в Україні та перспективи її реформування.
13. Підвищення ефективності системи соціального захисту та соціального забезпечення населення України.
14. Державне регулювання кадрової політики.
15. Державне регулювання зайнятості населення.

2.3. Кафедра філософських та соціально-політичних наук

1. Зарубіжний досвід і практика розвитку інформаційного суспільства.
2. Перспективи розвитку інформаційного суспільства України в контексті інновацій у державному секторі Європейського Союзу до 2020 р.
3. Розвиток моделей електронного суспільного устрою в Україні.
4. Особливості державної інформаційної політики в умовах децентралізації.
5. Концептуальні засади державної інформаційної політики: світовий та вітчизняний досвід.
6. Приєднання України до світового інформаційного простору: нормативно-правовий аспект.
7. Залежність розвитку е-урядування в Україні від зміни культури населення і державних службовців
8. Методологія формування інформаційної грамотності населення і державних службовців в умовах децентралізації.
9. Розвиток електронної демократії як форми суспільних відносин: зарубіжний досвід та практика.
10. Формування електронної економіки як форми економічних відносин: зарубіжний та вітчизняний досвід.
11. Становлення електронної комерції як форми торгівлі товарами та послугами за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій: зарубіжна та вітчизняна практика
12. Надання електронних послуг в Україні і світі.
13. Розвиток і становлення в Україні електронної культури.
14. Формування електронної освіти в Україні.
15. Електронна медицина в Україні і світі.
16. Електронна культура та митецька сфера.
17. Сучасне соціальне проектування і планування в контексті об'єднання громад.
18. Роль і функції соціального планування в умовах децентралізації.
19. Державна підтримка соціальних проектів: зарубіжний та вітчизняний досвід.
20. Управління соціальними проектами: теоретико-прикладний аспект.
21. Методологія соціального проектування: світовий досвід.
22. Особливості управління соціальними проектами та програмами.
23. Історія становлення соціального проектування.

24. Управління великими соціальними проектами: світовий практичний досвід.
25. Субсидіарний принцип формування культурної інфраструктури місцевих громад
26. Культура як фактор сталого розвитку держави
27. Використання потенціалу культурних індустрій для розвитку громади
28. Розвиток культурного туризму в південному регіоні України
29. Гарантування права на культурну самоідентифікацію в стратегії культурної політики держави
30. Організація охорони нематеріальної культурної спадщини держави
31. Реалізація принципу заохочення культурного розмаїття в культурній політиці держави
32. Імплементация конвенцій ООН в сфері культури у діяльність публічних органів влади
33. Імплементация конвенцій ООН в сфері гуманітарного розвитку в діяльність органів публічної влади
34. Державно-приватне партнерство в сфері розвитку культури
35. Європейський досвід транспарентного управління сферою культури
36. Забезпечення міжкультурного діалогу в південному регіоні України
37. Культура південного регіону України в формуванні позитивного міжнародного іміджу держави
38. Принципи реформування системи управління сферою культури
39. Глобальні та локальні процеси в стратегіях розвитку громади
40. Культурні аспекти інноваційного розвитку держави
41. Екологічні аспекти сталого розвитку регіону.
42. Диверсифікація фінансування сфери культури в державі.
43. Реалізація «Стратегії культурної політики до 2025 року» в діяльності органів публічної влади.
44. Сприяння ЄС в становленні сучасного публічного менеджменту в сфері культури.
45. Міжнародне співробітництво в сфері культури.
46. Форсайт-технології в стратегічному плануванні розвитку громади.
47. Застосування соціокультурного проектування в формуванні стратегій сталого розвитку.
48. Система управління конфліктами в організації.
49. Сутність і природа конфліктів в управлінні.
50. Управління конфліктами в процесі публічної політики: взаємодія держави та громадянського суспільства.
51. Теорія конфліктів у вирішенні проблем публічної політики.
52. Соціально-психологічні засади в системі публічного управління конфліктами
53. Оптимізація публічної політики, як метод профілактики соціальних конфліктів
54. Соціологія конфлікту та політико-управлінські рішення

55. Соціально-економічна характеристика трудових ресурсів, їх роль і місце в економіці України.
56. Соціально-економічна характеристика трудових ресурсів, їх роль і місце в економіці України
57. Формування трудових ресурсів в умовах ринкової економіки та їх особливості на сучасному етапі розвитку суспільних відносин
58. Організація підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів у системі управління трудовими ресурсами.
59. Трудовий потенціал суспільства. Стратегічні завдання збереження і розвитку трудового потенціалу України
60. Інформаційне забезпечення в соціально-трудої сфері
61. Молодь в Українському суспільстві: становище і ключові проблеми.
62. Державна молодіжна політика України на етапі оновлення й гармонізації.
63. Актуальні проблеми державної молодіжної політики в Україні.
64. Державна політика щодо підвищення привабливості державної служби та служби в органах місцевого самоврядування та їх популяризації серед молоді
65. Громадська ініціатива у процесі реформування публічного управління.
66. Механізми оновлення влади в процесі реалізації Стратегії 2020.
67. Механізми формування іміджу України у світовому інформаційному просторі.
68. Механізми формування громадянської ідентичності як основа реалізації реформ в Україні.
69. Громадська участь у реалізації реформ в Україні.
70. Інформаційне забезпечення діяльності органів публічного управління в соціальних мережах.
71. Роль ЗМІ у забезпеченні взаємодії органів публічного управління та громадянського суспільства
72. Електронна демократія як засіб підвищення ефективності системи публічного управління в Україні.
73. Електронне урядування як складова децентралізації влади в Україні.
74. Електронне урядування як чинник активізації громадської участі в Україні.
75. Феномен національної ідентичності в контексті європеїзації.
76. Механізми формування довіри громадян до органів публічного адміністрування.
77. Державна політика в галузі книговидавництва як складова інформаційної політики.
78. Механізми реформування системи публічного управління в Україні.
79. Роль громадянського суспільства у створенні ефективних державних інститутів в Україні.
80. Ефективна антикорупційна політика як складова легітимності системи публічного управління в Україні.

81. Політика держави щодо боротьби з проявами тероризму та сепаратизму в Україні.

Спеціалізація «Управління охороною здоров'я»

1. Автономізація лікувальних закладів. Державно-управлінський аспект.
2. Вплив соціально-економічних процесів на рівень громадського здоров'я.
3. Впровадження політики ВООЗ «Здоров'я -2020» в Україні. Оцінка умов та ефективності механізмів реалізації.
4. Громадське здоров'я як фактор соціально-економічного розвитку. Регіональний вимір.
5. Державне управління системою охорони здоров'я: проблеми та шляхи удосконалення.
6. Детермінанти здоров'я та фактори ризику. Механізми усунення (зменшення) негативного впливу на стан громадського здоров'я. Регіональний вимір: роль держави.
7. Економічні механізми управління системою охорони здоров'я, лікувальним закладом: проблеми та недоліки.
8. Ефективність та результативність застосування механізмів державного управління територіальними системами охорони громадського здоров'я. Проблеми та шляхи вдосконалення.
9. Забезпечення доступності медичної допомоги - головна мета організації та управління в галузі охорони здоров'я: державно-управлінський аспект.
10. Забезпечення розвитку різних форм господарювання в галузі охорони здоров'я на етапі впровадження ринкових відносин: роль держави.
11. Забезпечення якості медичної допомоги, цілі і засоби: державно-управлінський аспект.
12. Зміна ролі держави у забезпеченні здоров'я населення в залежності від політичних, економічних та соціальних перетворень: досвід України.
13. Лікарське самоврядування – інструмент вдосконалення системи надання медичної допомоги населенню України.
14. Механізми реалізації державної політики в галузі охорони здоров'я: оцінка результативності та ефективності їх використання.
15. Місце політики в сфері охорони здоров'я у досягнення цілей соціальної політики держави.
16. Місцеві особливості реформування територіальної системи охорони громадського здоров'я: результати та наслідки.
17. Мотивація медичного персоналу як засіб досягнення цілей лікувального закладу.
18. Основні негативні тенденції здоров'я населення України (регіону). Причини, шляхи їх усунення.
19. Основні проблеми охорони здоров'я в Україні, витоки цих проблем. Завдання для держави.

20. Основні цілі та завдання державної політики в сфері охорони здоров'я. Обставини що впливають на формування політики.
21. Особливості стану здоров'я населення, що належить до різних соціальних груп: завдання для держави.
22. Оцінка впливу системи охорони громадського здоров'я на демографічні процеси на місцевому рівні.
23. Оцінка результативності та ефективності функціонування органів виконавчої влади та місцевого самоврядування спеціальної компетенції щодо реалізації державної політики у сфері охорони здоров'я. Регіональний вимір.
24. Оцінка ролі та впливу груп інтересів на формуванні політики в галузі охорони громадського здоров'я на місцевому рівні.
25. Оцінка ролі та результативності впливу громадськості на прийняття рішень на місцевому та локальному рівні щодо охорони громадського здоров'я.
26. Оцінка ролі та результативності впливу громадськості на управління територіальною системою охорони громадського здоров'я й лікувально-профілактичними закладами.
27. Оцінка соціально-економічних наслідків змін в системі охорони громадського здоров'я за останнє десятиріччя.
28. Оцінка соціально-економічних наслідків розповсюдження соціально значущих захворювань на місцевому рівні: завдання для держави.
29. Оцінка соціально-економічного ефекту реалізації цільових та комплексних програм в сфері охорони громадського здоров'я на місцевому рівні.
30. Перспективи договірних взаємовідносин між замовником (платником) медичної допомоги, лікувальним закладом (постачальником медичних послуг) і пацієнтом: державно-управлінський аспект.
31. Питання реформування системи охорони громадського здоров'я на місцевому рівні: державно-управлінський аспект.
32. Підготовка адміністративно-управлінського персоналу органів та закладів охорони здоров'я, шляхи удосконалення.
33. Планування та управління медико-демографічними процесами в регіоні: державно-управлінський аспект.
34. Причини та шляхи усунення тіньових фінансових взаємовідносин між персоналом та пацієнтами: роль держави.
35. Проблеми забезпечення демократизації процесу формування політики в сфері охорони громадського здоров'я: шляхи вирішення.
36. Проблеми забезпечення міжгалузевого підходу у забезпеченні здоров'я населення на місцевому рівні: шляхи вирішення.
37. Проблеми організації охорони здоров'я населення сільського району в умовах децентралізації фінансування і управління: шляхи вирішення.
38. Проблеми правової та фінансової відповідальності закладу охорони здоров'я за неякісне надання медичної допомоги: витоки та шляхи усунення.

39. Проблеми прогнозування розвитку територіальних систем охорони здоров'я в рамках планування соціально-економічного розвитку регіону (область, район, місто): шляхи вирішення.
40. Проблеми реструктуризації в системі надання медичної допомоги. Завдання для держави.
41. Проблеми розробки та прийняття управлінського рішення в системі охорони здоров'я на місцевому рівні. Витоки та шляхи усунення.
42. Проблеми управління медико-демографічними процесами на місцевому рівні: шляхи вирішення.
43. Проблеми фінансування охорони здоров'я в умовах ринкової економіки: витоки та шляхи усунення.
44. Проблеми формування політики в сфері охорони громадського здоров'я на місцевому рівні: причини та шляхи вирішення.
45. Прогнозування розвитку територіальних систем охорони здоров'я в рамках планування соціально-економічного розвитку регіону (область, район, місто). Теорія і практика.
46. Регіональні особливості детермінант здоров'я та факторів ризику що впливають на стан громадського здоров'я.
47. Результативність впливу громадськості на управління територіальною системою охорони громадського здоров'я і лікувально-профілактичними закладами: шляхи вдосконалення.
48. Реформування медичної галузі на основі розвитку первинної медичної допомоги: роль держави.
49. Реформування системи охорони громадського здоров'я: мета, завдання, методи, результати: державно-управлінський аспект.
50. Рівень громадського здоров'я як результат соціально-економічних процесів у державі: стан та перспективи.
51. Розвиток і використання рекреаційних можливостей для відновлення здоров'я населення: державно-управлінський аспект.
52. Розповсюдження соціально значущих захворювань. Оцінка соціально-економічних наслідків: роль держави.
53. Розподіл компетенції між органами місцевої виконавчої влади та місцевого самоврядування в питаннях забезпечення охорони громадського здоров'я: теорія і практика.
54. Роль центральних і місцевих органів виконавчої влади спеціальної компетенції в забезпеченні функціонування системи охорони здоров'я: теорія і практика.
55. Роль визначення пріоритетів в галузі охорони здоров'я для формування державної політики: теорія і практика
56. Роль держави в забезпеченні рівного доступу до медичної допомоги в умовах соціально-економічного розширення населення.
57. Роль держави в регулюванні ринку медичних послуг.
58. Роль держави та громадських організацій у забезпеченні прав пацієнтів. Теорія і практика.
59. Роль і місце громадського здоров'я при формуванні людського капіталу.

60. Роль органів влади загальної компетенції в реалізації державної політики у сфері охорони громадського здоров'я: проблеми та шляхи їх вирішення.
61. Роль органів місцевого самоврядування в реалізації державної політики у сфері охорони громадського здоров'я: проблеми та шляхи їх вирішення.
62. Роль органів місцевої виконавчої влади та місцевого самоврядування в забезпеченні рівного доступу до медичної допомоги в умовах соціально-економічного розширення населення: проблеми та шляхи їх вирішення.
63. Соціальні та економічні наслідки процесів що відбуваються у системі охорони здоров'я України за останнє десятиріччя. Причини та необхідні дії держави.
64. Соціально-економічне розширення суспільства як проблема забезпечення доступності медичної допомоги.
65. Соціально-економічні процеси як фактор впливу на стан громадського здоров'я.
66. Спосіб життя, його вплив на здоров'я: механізми формування здорового способу життя.
67. Стан здоров'я населення України (регіону): основні проблеми їх причини та шляхи вирішення.
68. Стан організаційного та інформаційного забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері охорони громадського здоров'я в Україні.
69. Стан правового забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері охорони громадського здоров'я в Україні.
70. Стан фінансового забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері охорони громадського здоров'я в Україні.
71. Стратегічне планування як засіб управління медичними закладами в умовах розвитку ринкових відносин: теорія і практика.
72. Стратегічне управління в сфері охорони здоров'я: теорія і практика.
73. Управління за результатами роботи медичного закладу: проблеми та шляхи їх вирішення.
74. Управління персоналом сучасного лікувального закладу: проблеми та шляхи їх вирішення.
75. Фінансові потоки у системі охорони здоров'я, проблеми їх формування та розподілу.
76. Функціонування територіальної системи охорони здоров'я: проблеми та шляхи удосконалення: державно-управлінський аспект.

2.4. Кафедра права і законотворчого процесу

1. Удосконалення правової роботи фіскальної служби.
2. Правове регулювання системи оподаткування.

3. Правове регулювання бюджетного процесу (регіону, міста).
4. Аспекти правового положення господарських об'єднань (асоціацій, корпорацій, консорціумів тощо).
5. Правове положення міста (малі і середні міста).
6. Правове регулювання планування у сфері державного управління (місто, регіон).
7. Правове регулювання іноземних інвестицій в Україні.
8. Правовий статус фондової біржі.
9. Напрямки державно-правового регулювання банківської системи.
10. Правові аспекти місцевого самоврядування в Україні.
11. Державно-правове регулювання діяльності морських портів.
12. Проблеми законності у сфері державного управління.
13. Становлення конституційного процесу в Україні.
14. Правове регулювання ціноутворення.
15. Адміністративна реформа: державно-правовий аспект.
16. Державно-правове регулювання засобів масової інформації.
17. Економіка і право: проблема зв'язку і взаємодії.
18. Правова свідомість державних службовців.
19. Правове регулювання зв'язків з громадськістю в органах державного управління.
20. Правове регулювання відносин власності.
21. Правовий режим майна держави.
22. Нормативне регулювання банківської діяльності.
23. Проблеми взаємозв'язку держави, політики, економіки.
24. Правове регулювання інвестицій на Україні.
25. Правовий режим нерухомого майна.
26. Правове регулювання операцій з нерухомим майном.
27. Проблеми юридичної відповідальності.
28. Правове положення державних і муніципальних підприємств.
29. Правове регулювання ринкових відносин.
30. Правове регулювання земельних відносин.
31. Правове регулювання планування господарської діяльності.
32. Правове регулювання антимонопольного законодавства.
33. Правові аспекти державної служби.
34. Напрямки розвитку законодавства про державну службу.
35. Правове регулювання діяльності Пенсійного фонду.
36. Адміністративна відповідальність в державному управлінні.
37. Правове регулювання розподілу компетенцій державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування.
38. Правове регулювання сільського господарства.
39. Правове регулювання аграрних відносин.
40. Правові форми державного регулювання економіки.
41. Правове регулювання корпоративних прав держави.
42. Правове регулювання оподаткування господарської діяльності.
43. Розвиток правової системи України.

44. Правове регулювання соціальних відносин.
45. Адміністративні проблеми місцевого самоврядування.
46. Юридична відповідальність за порушення податкового законодавства.
47. Правове регулювання малого і середнього бізнесу.
48. Правове регулювання обліку та аудиту.
49. Апарат місцевих адміністрацій: компетенція і шляхи вдосконалення.
50. Проблеми законодавчого регулювання діяльності правоохоронних органів.
51. Правове регулювання в сфері містобудування.
52. Правові аспекти управління комунальною власністю.
53. Правові засоби захисту права власності.
54. Правове регулювання діяльності акціонерних товариств.
55. Правове регулювання оподаткування юридичних осіб.
56. Правове регулювання зобов'язальних відносин.
57. Правове регулювання діяльності АПК.
58. Правове регулювання будівельної діяльності.
59. Правовий статус державних адміністрацій.
60. Правовий статус органів місцевого самоврядування.
61. Напрямки діяльності державних адміністрацій в економічній сфері.
62. Правове регулювання майнових відносин.
63. Співвідношення економіки, політики і права.
64. Правовий захист прав споживачів.
65. Правове регулювання рекламної діяльності.
66. Організаційно-правове забезпечення управління соціально-економічним розвитком регіону.
67. Правове регулювання міжнаціональних відносин.
68. Правове регулювання фінансової діяльності.
69. Контроль державних органів у сфері державного управління.
70. Економічні правопорушення.
71. Правове регулювання ринку цінних паперів.
72. Правовий статус прокуратури.
73. Правове регулювання статусу контрольне - ревізійної служби.
74. Дисциплінарна відповідальність державних службовців.
75. Компетенція органів державного управління в регулюванні економічних відносин.
76. Правове регулювання екологічного захисту.
77. Самоорганізація громадян за місцем проживання в системі місцевого самоврядування.
78. Робота державних адміністрацій з нормативними актами вищих органів державної влади.
79. Нормативно правові акти органів місцевого самоврядування і державного управління.
80. Організаційно - правове регулювання митного простору.
81. Приватна власність в Україні.

82. Правове регулювання приватизації майна в агропромисловому комплексі.
83. Контроль державних органів у сфері державного управління.
84. Правове регулювання виборчого процесу.
85. Державне управління системою оподаткування.
86. Правове регулювання ПДВ.
87. Правове регулювання акцизних зборів.
88. Міжнародні системи оподаткування та їх правовий режим.
89. Правове регулювання біржових контрактів.
90. Правовий статус товарної біжи.
91. Правове положення комерційних банків.
92. Державне управління системою ціноутворення.
93. Злочини в господарській діяльності.
94. Відповідальність в господарській сфері.
95. Адміністративно-правова відповідальність в сфері підприємницької діяльності.
96. Правовий статус державної власності.
97. Правове регулювання договору оренди.
98. Правове регулювання договорів перевезення.
99. Правове регулювання інтелектуальної власності.
100. Функції місцевого самоврядування.
101. Державні органи та їх функції у сфері захисту населення.
102. Правове регулювання соціальних пенсій.
103. Правове регулювання пенсійного законодавства.
104. Гарантії та пільги в системі соціального захисту.
105. Форми і засоби захисту прав громадян у сфері соціального забезпечення.
106. Посібники та інші види соціальних послуг.
107. Особисті немайнові права фізичних осіб.
108. Правове регулювання авторських і сумісних прав.
109. Правовий захист інтелектуальної власності.
110. Міжнародно-правове регулювання інтелектуальної власності.
111. Право промислової власності.
112. Зобов'язання по передачі майна.
113. Зобов'язання по виконанню робіт.
114. Правовий захист молоді.
115. Правове регулювання охорони праці.
116. Охорона прав жінок та молоді.
117. Правопорушення та юридична відповідальність.
118. Проблеми розвитку правової держави в Україні.
119. Розвиток правової системи в Україні.
120. Правове регулювання державних витрат в Україні.
121. Правове регулювання грошового обігу.
122. Політичні партії і партійні системи.
123. Правове регулювання фондового ринку.
124. Конституційно-правові засади прямої і представницької демократії.

125. Вибірчі системи та їх особливості.
126. Проблеми соціалізації державного управління.
127. Проблеми державної системи України.
128. Механізм державного управління енергетичним комплексом: правовий аспект.
129. Митно-правове регулювання зовнішньоекономічної діяльності.
130. Правове регулювання трудових відносин.
131. Правове регулювання господарської діяльності підприємств державної форми власності.
132. Центральні органи виконавчої влади: проблеми розмежування функцій.
133. Державні органи та їх функції в сфері захисту населення.
134. Митно-правове регулювання переміщення вантажів через кордон.
135. Державне регулювання зайнятості населення.
136. Нетарифні методи регулювання зовнішньоекономічної діяльності.
137. Нормативно-правове регулювання сфери державного управління.
138. Правове регулювання земельної реформи.
139. Право порушення і злочини в сфері економічної діяльності.
140. Правовий статус центральних органів державного управління.
141. Організаційно-правовий механізм виконавчої влади.
142. Правове регулювання ринку земель в Україні.
143. Сучасний стан та перспективи розвитку земельного законодавства.
144. Державне регулювання у сфері економічної безпеки та природокористування.
145. Діяльність митних органів з попередження і боротьби з контрабандою.
146. Функції місцевого самоврядування.
147. Форми і засоби захисту прав громадян у сфері соціального забезпечення.
148. Правові основи зайнятості інвалідів.
149. Вдосконалення професійної діяльності державних службовців.
150. Адміністративно-правове забезпечення формування корпусу державних службовців.
151. Державний контроль за використанням та охороною земель.
152. Апарат місцевих адміністрацій: компетенція та шляхи вдосконалення.
153. Державно-правове регулювання конкуренції.
154. Механізм державного управління розвитком теплоенергетики регіону.
155. Розвиток публічного права в Україні.
156. Організаційно-правові форми адміністративної діяльності в Україні.
157. Праве регулювання енергетичного комплексу України.
158. Державно-правові методи регулювання економії енергопостачання.
159. Юридична відповідальність в механізмі правового забезпечення фінансової безпеки.
160. Правові засади державної підтримки бізнесу.
161. Правове регулювання фінансових санкцій за порушення законодавства України.
162. Забезпечення правового господарського порядку.
163. Правове регулювання ринкових відносин.

164. Органи внутрішніх справ в системі виконавчої влади.
165. Військова політика країни в умовах демократичного розвитку.
166. Правові засоби попередження корупційних правопорушень публічних службовців в Україні.
167. Державне регулювання та перспективи розвитку договору оренди в Україні.
168. Державна кадрова політика у сфері судової влади України.
169. Правовий статус органів юстиції.
170. Організаційно-правові засади адміністративного судочинства в Україні.
171. Реформування системи органів державної влади в Україні: організаційно-правовий аспект.
172. Удосконалення державного регулювання ринку цінних паперів в Україні.
173. Особливості державної реєстрації нормативно-правових актів органів виконавчої влади.
174. Організаційно-правові засади державної реєстрації юридичних осіб в Україні.
175. Удосконалення виборчої системи України в контексті демократичних перетворень.
176. Стан адаптації митного законодавства України до правової системи ЄС.
177. Правові засади екологічної безпеки України.
178. Державне регулювання діяльності господарських судів в Україні.
179. Контрольно-наглядова діяльність у сфері державного управління.
180. Адміністративно-правове забезпечення права власності на нерухоме майно в Україні.
181. Особливості правового регулювання трудових відносин у сфері охорони здоров'я.
182. Правові механізми прийняття нормативно-правових актів в Україні.
183. Правове регулювання аудиторської діяльності на державній службі.
184. Правові проблеми організації та функціонування місцевих загальних судів.
185. Нормативно-правові акти публічної влади в Україні.
186. Державна виконавча служба в системі органів виконавчої влади.
187. Державне регулювання правового забезпечення майнової основи господарювання.
188. Державно-правовий механізм регулювання державних закупівель в Україні.
189. Роль держави у формуванні інфраструктури землі.
190. Забезпечення законності в діяльності органів місцевого самоврядування.
191. Система надання дозвільних послуг в Україні.
192. Правове регулювання аудиторської діяльності.
193. Організаційно-правові засади правової експертизи нормативно-правових актів органів державної влади.
194. Механізми вирішення господарських спорів.
195. Роль податків у фінансовій системі держави.

2.5. Кафедра європейської інтеграції

1. Вплив світового тероризму на перспективу формування державної політики щодо європейської інтеграції в Україні.
2. Державні механізми забезпечення економічної свободи в ЄС як фактор переходу від тіньових до легальних економічних відносин.
3. Геополітичні реалії європейської інтеграції України та модернізація моделі державного управління до сталої практики країн Східної Європи.
4. Механізми правової відповідальності за соціально-відповідальну поведінку для суб'єктів господарської діяльності в Україні як асоційованого члена Європейського Союзу.
5. Державні механізми застосування європейської практики венчурного фінансування в Україні. Регіональний аспект.
6. Теоретико-методологічні засади формування новітньої архітектури та стратегії регіонального розвитку транскордонного співробітництва для України.
7. Механізми управління міжнародною міграцією за умов інтеграції України до Європейського Союзу.
8. Роль громадського дискурсу у формуванні державної політики щодо міжнародної міграції в контексті процесів інтеграції до європейського Союзу.
9. Дослідження взаємодії формальних і неформальних установ як фактор впливу на державну політику для підвищення економічної стійкості.
10. Механізми публічного управління регіональною бюджетною політикою на європейському рівні.
11. Теоретико-методологічні засади формування державної політики регіонального розвитку після створення єдиного економічного простору Україна – ЄС.
12. Вплив процесів європейської інтеграції на формування багаторівневої моделі державного управління в Україні.
13. Застосування сучасних моделей економічного зростання та теорій для формування моделі регіонального розвитку в Україні.
14. Європейський досвід урахування міжкультурної взаємодії при формуванні державної стратегії розвитку туристичної сфери.
15. Механізми управління інтерналізацією вищої освіти в Україні: перехідна перспектива.
16. Порівняльний аналіз державної політики щодо розвитку транскордонного співробітництва з урахуванням взаємозалежності між членами ЄС.
17. Аналіз і оцінка соціально-гуманітарної сфери Південного регіону України в системі забезпечення національної безпеки.

18. Гарантії прав і свобод людини і громадянина в Україні на шляху до Європейського Союзу.
19. Аналіз проблем дипломатичних відносин України з іншими державами світу.
20. Відкритий метод координації як новітній інструмент європейського врядування.
21. Вплив європейської інтеграції на стан забезпечення національної безпеки України.
22. Вплив розвитку енергетичного права ЄС на формування відносин Україна – Європейський Союз.
23. Геополітичне становище та оборонна достатність України.
24. Геостратегічне моделювання сценаріїв розвитку України: між стратегічним партнерством і конфліктністю.
25. Державна економічна політика України в забезпеченні паритету економічних інтересів регіону й національних інтересів.
26. Державна підтримка сільськогосподарських виробників: європейський досвід та українські реалії
27. Державна політика в сфері соціально-правового захисту військовослужбовців та членів їх сімей.
28. Державне управління в Україні в контексті норм адміністрування ЄС: функції й роль у розвитку європейської інтеграції.
29. Відносини України з військово – політичними блоками.
30. Військово-політичні компоненти європейської безпеки.
31. Державне управління миротворчою діяльністю в контексті військово-політичного співробітництва в Європі.
32. Державне управління реформою системи охорони здоров'я: європейський досвід та українські реалії.
33. Еволюція та перспективи розвитку органів державної влади України в сфері європейської інтеграції.
34. Державне управління системою забезпечення екологічної безпеки регіону України.
35. Державне управління складовими національної безпеки України на регіональному рівні (на прикладі конкретного регіону).
36. Державне управління у сфері енергозбереження: європейський досвід та українські реалії.
37. Диспропорції регіонального розвитку України та шляхи їх подолання.
38. Доступ до екологічної інформації й участь громадськості в процесі прийняття рішень у контексті принципів екологічної політики ЄС.
39. Екологічна безпека України в контексті екологічних програм ЄС: організаційно-правова природа та основний зміст.
40. Європейський інструмент сусідства та партнерства й фінансова допомога Європейського Союзу.
41. Екологічна безпека Одеського регіону в контексті досвіду і стандартів екологічної політики ЄС.

42. Економічні санкції, як фактор регулювання зовнішньоекономічної діяльності з боку держави.
43. Енергетична дипломатія в сучасному світі: наслідки для України крізь призму «Східного партнерства».
44. Ефективне державне управління як головний чинник забезпечення політичної безпеки.
45. Європейський вектор зовнішньоекономічної діяльності України.
46. Європейський досвід надання медичних послуг: платні послуги.
47. Європейські цінності та їх вплив на розбудову країн молодого демократії: уроки для України
48. Єврорегіони за участю українських областей: оцінка потенціалу та визначення проблем.
49. Забезпечення здоров'я людини як проблема глобальної політики.
50. Забезпечення прав і свобод людини і громадянина в Україні в контексті її євроінтеграційних прагнень: проблеми та перспективи.
51. Застосування методу відкритої координації політики в соціальній сфері в Європейському Союзі.
52. Зона вільної торгівлі: проблеми й перспективи торгово-економічного партнерства України і ЄС.
53. Європейські практики протидії корупції: уроки для України.
54. Інститути громадянського суспільства в реалізації європейського вибору України.
55. Інституційна трансформація Європейського Союзу як передумова поглиблення європейського інтеграційного проекту.
56. Інституційний та іміджевий аспект культурної дипломатії країн (на вибір) : досвід для України.
57. Інституційні зміни в контексті набуття чинності Лісабонського договору та їх вплив на подальший розвиток ЄС.
58. Інституційні, організаційні й правові основи вступу нових держав-членів до Європейського Союзу: критерії та оцінка ступеню їх досягнення Україною.
59. Здоровий спосіб життя та якісна медицина, проблеми співвідношення у контексті досвіду провідних країн світу.
60. Інституційно-правове забезпечення політики європейської інтеграції України в контексті Угоди про асоціацію.
61. Інформаційна безпека України в умовах євроінтеграції.
62. Інформаційна безпека України та державне управління захисту національних інформаційних ресурсів.
63. Інформаційне забезпечення зовнішньої політики України
64. Компетенція Збройних Сил України у забезпеченні національної безпеки.
65. Компетенція Ради національної безпеки і оборони України в управлінні національною безпекою.
66. Корупція в державних установах: причини та шляхи запобігання.

67. Інституціональний вимір подвійного громадянства в контексті сучасного міжнародного права: уроки для України.
68. Інструменти підвищення інвестиційної спроможності регіонів в контексті розкриття їх внутрішнього потенціалу.
69. Країни “Великої двадцятки” та їх вплив на світову політику.
70. Лоббіювання інтересів на наднаціональному рівні на прикладі ЄС: актори та механізми.
71. Локальні і регіональні війни в сучасному світі, їх політичне значення та роль у світовій політиці.
72. Міжнародна співпраця у форматі ОЧЕС: перспективи трансформації ОЧЕС у регіональну організацію безпеки та співробітництва.
73. Міжнародна торгівля послугами: специфіка взаємодії України та ЄС.
74. Міжнародний контроль над експортом звичайних озброєнь і товарів подвійного призначення в контексті діяльності України на ринку озброєнь.
75. Міжнародний контроль над озброєннями і збройними силами як засіб забезпечення безпеки у світі: загальна характеристика основних режимів і механізмів.
76. Міжнародний тероризм як глобальна проблема.
77. Міжнародні системи колективної безпеки: аналіз ефективності та результативності.
78. Міжнародно-правове співробітництво держав в галузі прав людини й розвитку демократичних стандартів у рамках Ради Європи.
79. Наднаціональність в праві Європейського Союзу: перспективи обмеження національного суверенітету
80. Механізми забезпечення міжкультурного діалогу в ЄС: уроки для України.
81. Механізми імплементації європейських принципів прозорості державного управління в контексті забезпечення національної безпеки України.
82. Митний союз Росії, Білорусі та Казахстану і Україна: перспективи взаємовідносин.
83. Науково-технологічна безпека Південного регіону України: проблеми забезпечення інноваційного шляху розвитку.
84. Національна безпека і воєнна реформа методичні та практичні аспекти державного управління.
85. Національна безпека України: проблеми й протиріччя нормативного розуміння й визначення.
86. Нові цінності БРІКС як альтернативна модель глобального регулювання
87. Нормативна сила в зовнішній політиці держав в умовах багатополлярності: наслідки для України.
88. Образ України у світових ЗМІ: державно-управлінський аспект.
89. Оптимальне співвідношення відкритості національної економіки і забезпечення економічної безпеки.
90. Освітні та тренінгові програми в ЄС: можливості для громадян України.

91. Основні вектори зовнішньої політики України: проблеми та перспективи розвитку.
92. Національні інтереси України в контексті європейських інтеграційних процесів.
93. Нейтралітет і позаблоковість в епоху глобалізації: досвід для України.
94. Нейтралітет та позаблоковість в епоху глобалізації.
95. Основні геополітичні та зовнішньополітичні пріоритети України: орієнтація на інтеграцію у ЄС.
96. Особливості взаємовідносин між ЄС та Росією та їх вплив на процес європейської інтеграції України.
97. Особливості державного управління процесом формування сприятливого інноваційно-інвестиційного клімату в регіоні.
98. Особливості діяльності органів виконавчої влади у прикордонних районах (на прикладі конкретного району).
99. Особливості діяльності фінансових органів ЄС в умовах фінансово – економічної кризи: уроки для України.
100. Особливості забезпечення регіональної безпеки в Чорноморському регіоні.
101. Основні підходи щодо оцінки ефективності використання іноземних інвестицій в Україні.
102. Особливості бюджетної політики ЄС в умовах реалізації стратегії Європа 2020.
103. Особливості імплементації угоди про Асоціацію Україна – ЄС в сферах галузевого співробітництва: проблеми та перспективи.
104. Особливості реалізації цілей та завдань національної безпеки у Південному регіоні України.
105. Особливості розвитку регіональної зовнішньоекономічної політики
106. Перспективи розвитку та шляхи вдосконалення системи воєнної безпеки України.
107. Перспективи створення спільного соціального простору в ЄС.
108. Північноєвропейський досвід соціальної держави на прикладі Королівства Швеції.
109. Повноваження органів місцевого самоврядування в Україні як фактор впливу на реалізацію програм транскордонного співробітництва.
110. Подовження тривалості життя людини як глобальна проблема.
111. України у контексті її інтеграції до внутрішнього ринку ЄС.
112. Особливості та пріоритети зовнішньополітичного курсу і двосторонніх відносин України з країнами Західної та Центральної Європи.
113. Особливості формування громадянського суспільства в Україні як фактор забезпечення політичної безпеки держави.
114. Особливості функціонування та перспективи розвитку зони євро.
115. Політика України по забезпеченню енергетичної безпеки на підставі аналізу геополітичних планів і перспектив Росії та США.

116. Політична соціалізація громадян України на засадах європейських цінностей: проблеми та перспективи.
117. Порівняльний аналіз та критерії оцінки основних показників ефективності здійснення зовнішньоекономічної діяльності.
118. Проблема нерозповсюдження ядерної зброї й заборони розробки нових видів зброї масового знищення - позиція України.
119. Проблема поєднання ідентичностей у глобальному просторі: етнічної, національної, цивілізаційної, континентальної, планетарної.
120. Проблема формування толерантного середовища в глобалізованому світі крізь призму забезпечення національної безпеки України.
121. Проблеми адаптації законодавства України до правових норм ЄС в сфері соціальної політики в рамках імплементації Угоди про Асоціацію.
122. Проблеми екологічної освіти в Україні.
123. Проблеми зайнятості та міграції населення України в контексті лібералізації візового режиму між Україною та ЄС.
124. Проблеми та перспективи запровадження безвізового режиму між Україною та ЄС.
125. Проблеми, особливості та основні загрози національній безпеці в сучасних умовах.
126. Програми міжнародної технічної допомоги як інструмент фінансування транскордонного співробітництва.
127. Регіональна політика ЄС: принципи реалізації та можливості для України.
128. Регіональний вимір зовнішньої політики України.
129. Регіональні аспекти встановлення та розвитку зовнішньоекономічних контактів в Україні.
130. Регіональні конфлікти як загроза міжнародній безпеці.
131. Регіональні особливості вирішення проблем воєнної безпеки України.
132. Посилення економічного співробітництва з регіонами ЄС.
133. Правове регулювання зовнішніх відносин ЄС.
134. Правове регулювання можливості участі України в Програмах ЄС.
135. Принцип субсидіарності в ЄС і межі його застосування в Україні.
136. Пріоритети порядку денного асоціації як практичне завдання для реалізації євроінтеграційних прагнень України.
137. Проблема боротьби із тероризмом в політиці ЄС.
138. Регіональні особливості трудової міграції в Україні в контексті забезпечення національної безпеки проблеми й шляхи рішення.
139. Система міжнародного кредитування, як фактор підтримки розвитку зовнішньоекономічної діяльності України.
140. Соціальна політика в умовах європейської інтеграції.
141. Соціальні аспекти процесу розширення ЄС.
142. Соціальні аспекти Стратегії Європа 2020.
143. Соціально-гуманітарна сфера національної безпеки України: необхідні та непопулярні реформи.

144. Реформування Збройних Сил в контексті європейської інтеграції України.
145. Реформування публічного управління в країнах – членах ЄС: досвід для України.
146. Роль громадянського суспільства в контексті реалізації європейських прагнень України
147. Роль засобів масової комунікації у процесі реалізації євроінтеграційного курсу України.
148. Роль міжнародного права в сучасних міжнародних відносинах і світовій політиці.
149. Роль системи міжнародних організацій у підтриманні стабільності в Європі та світі.
150. Роль транскордонного співробітництва та його місце в економічному розвитку прикордонних областей України
151. Світовий досвід залучення іноземних інвестицій у розвиток туристичної індустрії: уроки для України.
152. Розвиток громадянського суспільства у контексті реалізації євроінтеграційного курсу України.
153. Роль «м'якої сили» у зовнішній політиці ЄС: наслідки для України.
154. Роль Внутрішніх військ МВС України у забезпеченні національної безпеки.
155. Світовий досвід захисту сільськогосподарських товаровиробників у випадках надзвичайних природних ситуацій: уроки для України.
156. Світовий досвід побудови електронного уряду: уроки для України.
157. Світові тенденції у міжнародному поділу праці та кооперуванні виробництва, місце України у цій системі.
158. Соціально-демографічні проблеми розвитку українського суспільства і національна безпека України.
159. Соціально-демографічні проблеми розвитку українського суспільства і національна безпека України.
160. Соціально-економічна безпека регіону у контексті національної безпеки: регіональні відмінності та спільність проблем.
161. Соціально-економічний розвиток регіону як фактор етнополітичної стабільності.
162. Соціально-політична стабільність України в контексті державного управління системою забезпечення національної безпеки.
163. Соціокультурні особливості корупційних практик сучасного українського суспільства та шляхи їх подолання в контексті євроінтеграційних процесів.
164. Співвідношення прагнень політичних еліт та національних інтересів України в контексті забезпечення національної безпеки.
165. Співвідношення принципів самовизначення й територіальна цілісність держави в українських реаліях: держава, як об'єкт національної безпеки України.

166. Співвідношення регіональної політики з іншими спільними політиками Європейського союзу.
167. Співробітництво між Україною та ЄС у сфері боротьби з нелегальною міграцією, контрабандою та торгівлею людьми.
168. Співробітництво між Україною та ЄС щодо захисту прав інтелектуальної власності.
169. Стратегічне партнерство у зовнішній політиці України: проблеми та перспективи.
170. Стратегія розширення Європейського Союзу та політичні виклики цього процесу.
171. Суперечливі наслідки медичного прогресу: проблеми етики та політики.
172. Сучасна молодіжна політика ЄС.
173. Сучасний стан та перспективи розвитку агропромислового комплексу України в контексті створення Зони вільної торгівлі з ЄС.
174. Сучасний стан та перспективи розвитку зони євро.
175. Сучасний стан та перспективи розвитку Шенгенської зони.
176. Сучасний стан та проблеми розвитку медичного страхування в Україні.
177. Сучасні міжнародні фінансові і валютно-кредитні організації та співробітництво з ними України.
178. Україна та регіональне лідерство у Чорноморсько-Каспійському регіоні: проблеми, тенденції та перспективи.
179. Україна у конкурентному міжнародному середовищі: співвідношення права і сили у міжнародних відносинах.
180. Україна у стратегічних доктринах країн Європи та світу (наприклад, ЄС, Росія, США, Китай).
181. Транскордонне та міжрегіональне співробітництво як чинники європеїзації сфери державного управління в Україні.
182. Трансформація ЄС під впливом наслідків світової економічної кризи: уроки для України.
183. Співробітництво ЄС-НАТО у сфері міжнародної безпеки: значення для України.
184. Спільна зовнішня політика та політика безпеки ЄС і національні інтереси України: аналіз та оцінка співвідношення.
185. Спільна політика Європейського союзу щодо конкуренції як основа багатонаціональної інтеграції.
186. Створення прозорого інституційного підґрунтя регіонального розвитку.
187. Формування політики соціального партнерства в ЄС: досвід для України.
188. Шляхи забезпечення національної безпеки України в умовах глобалізації.
189. Шляхи покращення конкурентоспроможності сільськогосподарського виробництва України в контексті європейської інтеграції.
190. Шляхи формування позитивного іміджу України на міжнародній арені.
191. основи досвіду країн ЄС.
192. Трансформація національного суверенітету в умовах глобалізації.

193. Трудова міграція та її вплив на формування соціального простору ЄС.
194. Україна в контексті світових глобалізаційних процесів: проблеми і перспективи.
195. Україна в сучасній системі міжнародних відносин.
196. Україна і проблема альтернативного лідерства на пострадянському просторі: ГУАМ та його перспективи.
197. Україна і Російська Федерація: проблеми співробітництва та суперництва.
198. Уніфікація торгівельного права ЄС та його вплив на відносини Україна – Європейський Союз.
199. Управління національною безпекою в провідних європейських країнах.
200. Участь України в діяльності міжнародних структур колективної безпеки.
201. Феномен “нових індустріальних країн”: Тайвань, Гонконг, Сінгапур у другій половині ХХ ст.: уроки для України.
202. Формування інтегральної Стратегії національної безпеки в контексті геополітичних пріоритетів України – Росії – ЄС.

2.6. Кафедра інформаційних технологій та систем управління

1. Інформаційні технології, системи та ресурси державного управління на регіональному та місцевому рівні (*розвиток інформаційних систем по напрямках діяльності: адміністративне управління; законодавство, підзаконні акти; облік та статистика; економіка та соціально-економічний розвиток; бюджет і фінанси; податки; транспорт та зв'язок; промисловість та енергетика; сільське господарство, сільськогосподарське виробництво, продовольство; майно регіону, приватизація, підприємництво; будівництво, містобудування та архітектура; житло, житлово-комунальне господарство, благоустрій та комунальні послуги; торговельне та побутове обслуговування; територія, адміністративно-територіальний поділ, землеустрій, землекористування; охорона навколишнього середовища; наука, культура, освіта, фізкультура і спорт, молодіжна політика; охорона здоров'я; соціальний захист населення, пенсії, пільги, субсидії; праця, охорона праці, трудові ресурси та заробітна платня; населення, громадський стан, права та свободи громадян; міжнародні та зовнішньоекономічні зв'язки; оборонна та мобілізаційна робота; надзвичайні ситуації, цивільна оборона, захист населення від наслідків аварії на ЧАЕС; право, правопорушення та правопорядок)*
2. Інформаційно-телекомунікаційна інфраструктура на регіональному та місцевому рівні (*розвиток системи телекомунікації та національної складової мережі Інтернет (інформаційні портали на регіональному та місцевому рівні; надання органами виконавчої влади фізичним та юридичним особам через мережу Інтернет інформаційних послуг, у*

тому числі таких, що потребують ідентифікації суб'єктів; мережі пунктів колективного доступу; IP-телефонія; відеоконференцзв'язок; управління телекомунікаційною інфраструктурою тощо)

3. Технології електронного управління в державному управлінні на регіональному та місцевому рівні (*технологій e-уряд, електронного урядування, електронної демократії тощо; електронне місто, розумне місто, електронний регіон тощо; інформаційно-ресурсні центри, центри “Прозорий офіс” тощо*).
4. Надання адміністративних послуг в електронному вигляді (електронні ЦНАП)
5. Стратегічне управління, формування і розвиток державних електронних інформаційних ресурсів на регіональному та місцевому рівні
6. Удосконалення системи державного управління та механізмів державного регулювання інформаційних процесів
7. Технології дистанційного навчання у підготовки, перепідготовки та підвищенні кваліфікації державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування
8. Захист державних інформаційних ресурсів та інформаційна безпека.
9. Моделювання інформаційних системи в державному управлінні
10. Використання інформаційних технологій для обробки статистичних даних в галузі державного управління
11. Моніторинг та оцінювання стану електронної готовності територіальних угруповань області
12. Використання геоінформаційних систем в управлінні
13. Інформаційні технології для прогнозування (моделювання, оцінки) соціально-економічних процесів на державному та регіональному рівні
14. Шляхи підвищення трудового потенціалу державних службовців за допомогою ІКТ.
15. Використання інформаційних технологій в процесі прийняття управлінських рішень.
16. Організація доступу до публічної інформації у вигляді відкритих даних.
17. Використання публічної інформації у вигляді відкритих даних.
18. Технології розвитку інформаційного суспільства (хмарні, мобільні, розумні технології, Інтернет речей тощо).
19. Технології семантичного Інтернет.
20. Інформаційні та організаційні технології як антикорупційний чинник.
21. Веб- картографія та відкриті дані.

22. Хмарні обчислення та хмарні послуги.
23. Архітектура системи електронного урядування.
24. Інформаційний менеджмент в державному управлінні.
25. Електронний бізнес та електронна комерція.
26. Електронні публічні закупівлі.
27. Мережевий аналіз як метод дослідження сучасних процесів в Україні.
28. Соціальні мережі як засіб комунікації між владою та громадянами.

2.7. Кафедра української та іноземних мов

1. Розвиток полікультурної компетенції управлінців як чинник їхньої професійності.
2. Формування професійного менталітету державних службовців в умовах реформування державної служби в Україні"
3. Шляхи підвищення комунікативної культури державних службовців в сучасних умовах децентралізації в Україні.
4. Підвищення ефективності та професіоналізму державної служби через поглиблення мовної компетенції управлінців
5. Керівник як мовно-компетентна особистість у сфері публічного управління
6. Іншомовна компетентність державного службовця
7. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти в системі підготовки з публічного управління: вивчення, викладання, оцінювання
8. Навчання публічних службовців іноземній мові у контексті Загальноєвропейських Рекомендацій з мовної освіти
9. Загальні та фахові компетенції у іншомовній підготовці з публічного управління
10. Культура спілкування у сфері публічного управління: мовленнєвий аспект.
11. Мовна політика в державному управлінні.
12. Формування мовного портрета сучасного політика.
13. Формування мовного портрета державного службовця.
14. Діалог як форма мовного контакту в державному управлінні
15. Особливості ефективної комунікації в публічному адмініструванні (мовний аспект).
16. Культура мовлення державних службовців.
17. Культура мовлення посадових осіб місцевого самоврядування.
18. Підвищення рівня комунікативної культури державних службовців
19. Комунікативна діяльність органів місцевого самоврядування при роботі з громадськими організаціями.
20. Мовна етика й мовленнєвий етикет ділового спілкування.
21. Володіння нормами

22. Мовний менеджмент як чинник культивування державної мови.
23. Мовленнєва поведінка державного службовця як показник професійності та культури.
24. Моніторинг якості володіння державною мовою управлінцями різних рівнів.
25. Мовна політика у виборчому контексті.

2.8. Кафедра регіональної політики та публічного адміністрування

1. Формування спроможних територіальних громад в процесі децентралізації (на конкретних прикладах).
2. Розвиток представницької демократії в Україні.
3. Моделі представницької влади в зарубіжних країнах: досвід для України.
4. Механізми підвищення ефективності системи публічної служби в Україні.
5. Створення належних умов (матеріальних, фінансових, організаційних) для здійснення органами місцевого самоврядування власних та делегованих повноважень.
6. Технології управління людськими ресурсами в органах публічної влади.
7. Запровадження механізму державного контролю за якістю надання населенню публічних послуг органами місцевого самоврядування.
8. Сучасні технології залучення громадян до прийняття управлінських рішень в органах публічної влади.
9. Сприяння органів публічної влади розвитку форм прямого народовладдя.
10. Використання потенціалу засобів масової комунікації у процесі прийняття управлінських рішень (на прикладі конкретного району, міста чи області).
11. Громадська довіра як необхідна складова ефективності системи публічної служби.
12. Моделі сучасної публічної служби: адаптація до умов України.
13. Сучасні методи та інструменти порівняльного аналізу в політиці.
14. Механізми реформування місцевого самоврядування в зарубіжних країнах та Україні: порівняльний аналіз.
15. Діяльність органів публічної влади в контексті забезпечення конституційних прав та свобод людини і громадянина.
16. Теоретико-організаційні засади забезпечення благоустрою території об'єднаної громади.
17. Місцевий економічний розвиток територіальної громади: сучасність та перспективи.
18. Проблеми надання житлово-комунальних послуг на рівні територіальної громади в контексті децентралізації влади.

19. Забезпечення надання соціальної допомоги на рівні територіальних громад.
20. Охорона навколишнього природного середовища на регіональному та місцевому рівні.
21. Професіоналізація служби в органах місцевого самоврядування.
22. Забезпечення розвитку культури, спорту, туризму органами місцевого самоврядування.
23. Розвиток місцевої інфраструктури територіальної громади: проблеми та механізми вирішення.
24. Управління закладами середньої, дошкільної та позашкільної освіти в умовах об'єднаних територіальних громад.
25. Механізми розробки ефективних стратегій розвитку об'єднаних громад.
26. Роль громадських об'єднань у формуванні пріоритетних напрямів розвитку регіонів, їх реалізації та здійсненні контролю за реалізацією.
27. Світовий досвід місцевого самоврядування та перспективи його інституціонально-системного втілення в Україні.
28. Становлення та інституційний розвиток громадянського суспільства в Україні: організаційно-правовий аспект.
29. Сучасні підходи до планування розвитку територіальних громад в контексті децентралізації влади.
30. Управління формуванням та використанням фінансових ресурсів органів місцевого самоврядування.
31. Фінансова підтримка регіонального розвитку: проектний підхід.
32. Формування регіональної кадрової політики та її реалізація в Україні.
33. Шляхи вдосконалення взаємодії держави, бізнесу та громадськості в умовах трансформації суспільства.
34. Технології залучення зовнішніх ресурсів органами місцевої влади для розвитку власних територій.
35. Суспільний діалог як необхідний елемент сучасної системи публічного управління.
36. Механізми розвитку зв'язків між регіонами та територіальними громадами: теоретико-правовий підхід.
37. Моніторинг громадської думки щодо дій органів публічної влади та його врахування в їх діяльності.
38. Механізми партисипативного управління на рівні територіальних громад.
39. Мотивація праці посадових осіб місцевого самоврядування: вітчизняний та зарубіжний досвід.
40. Інструменти співпраці регіонів України з європейськими організаціями та фондами.
41. Підвищення конкурентоспроможності регіонів та зміцнення їх ресурсного потенціалу: організаційний аспект.
42. Управління людськими ресурсами в органах місцевого самоврядування.
43. Проблеми зайнятості та міграції населення України: демографічний аналіз (на прикладі конкретного району, міста чи області).

44. Механізми антикризового управління на рівні територіальної громади.
45. Реалізація антикорупційної політики в умовах реформ публічної влади.